

Ungdomskriminalitet 1995-2004

Udviklingen i omfang og art af ungdomskriminalitet 1995-2004

Nedenfor oplyses om udviklingen i den registrerede ungdomskriminalitet i perioden 1995 til 2004. Oplysninger vedrørende 2005 vil først være tilgængelige i slutningen af 2006.

Analyserne omfatter overtrædelser af straffeloven og særlovene med undtagelse af færdselsloven, idet ændringer i politiets indsats og forskellige former for tiltag – herunder ikke mindst udviklingen i brugen af automatisk hastighedskontrol – samt ændringer i færdselsbødernes størrelse påvirker antallet af færdselslovsovertrædelser betydeligt.

Analyserne, der er baseret på tal fra Danmarks Statistik, omhandler antallet af strafferetlige afgørelser. Det vil sige frihedsstraffe, bøder, tiltalefråld og foranstaltningsdomme. Samme person kan optræde i statistikken flere gange i løbet af et år.

1. Unge i alderen 15 til 17 år

Overordnet set har antallet af strafferetlige afgørelser i forhold til ungdomsårgangenes størrelse, jf. sidste række i tabel 1, været nogenlunde konstant i perioden 1995 til 2003, mens antallet af strafferetlige afgørelser pr. 1.000 unge i alderen 15-17 år er noget større i 2004 end i nogen af de tidligere år. Denne stigning beror først og fremmest på særlovsovertrædelser, idet antallet af afgørelser for straffelovsovertrædelser pr. 1.000 i aldersgruppen er nogenlunde stabilt i hele perioden. Det bemærkes, at når de absolutte tal ikke følger mønstret for de relative tal, beror det på ændringer i ungdomsårgangenes størrelse, idet antallet af 15-17-årige faldt med 12 pct. fra 1995 til 1999/2000, hvorefter det er vokset med 12 pct. frem til 2004.

De unge begår forholdsvis få seksualforbrydelser, og i det omfang det sker, drejer det sig hyppigt om blufærdighedskrænkelser. Antallet af voldtægter varierer betydeligt år for år, men der er ikke på dette område tale om vækst de seneste år.

På voldsområdet er der sket en kraftig stigning i antallet af sager, hvor unge er involveret. Der er således tale om mere end en fordobling siden 1995. Langt de fleste voldsager angår simpel vold (§ 244). Både i disse sager og i sager vedrørende alvorligere vold (§ 245) er der i løbet af perioden sket mere end en fordobling. Antallet af sager vedrørende vold eller trusler mod nogen i offentlig tjeneste (§ 119) er derimod firedoblet. På andre områder er tallene små og uden tydelige udviklingstendenser.

Tabel 1. Antallet af strafferetlige afgørelser 1995-2004 for aldersgruppen 15-17 år fordelt efter kriminalitetens art.

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Seksuallforbrydelser i alt	38	20	30	19	30	42	25	25	37	49
heraf voldtægt	10	0	3	5	7	8	2	4	3	1
Vold i alt	497	428	411	447	484	697	752	781	922	1152
heraf manddrab	0	2	1	1	0	1	0	0	1	2
forsøg på manddrab	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0
§ 244	373	309	308	313	334	523	551	574	664	798
§ 245	50	56	46	34	53	67	82	73	96	118
§ 246	0	0	4	0	0	1	0	0	0	1
§ 119	32	18	19	47	51	55	50	75	97	130
Ejendomsforbrydelser i alt	4249	3953	3747	3682	3347	3587	3534	3200	3387	3757
heraf indbrudstyveri	512	451	434	322	297	299	319	304	327	356
Butikstyveri	1320	1315	1282	1371	1210	1194	1024	911	1024	1230
brugstyveri af bil	394	359	405	341	365	340	345	271	251	235
Røveri	87	89	113	110	114	143	155	135	183	166
Andre straffelovsovertrædelser	102	51	73	75	76	84	111	103	118	212
heraf narkotikaforbrydelser	3	1	0	7	2	1	7	5	6	10
Straffelovsafgørelser i alt	4886	4452	4261	4223	3937	4410	4422	4109	4464	5170
Pr. 1000 15-17-årige	26	25	25	25	24	27	26	24	25	28
Særlove i alt	569	465	349	388	313	332	397	379	429	821
heraf lov om euf. stoffer	61	66	57	99	70	91	109	119	135	252
Våbenloven	266	246	196	182	145	156	213	213	209	238
I alt	5455	4917	4610	4611	4250	4742	4819	4488	4893	5991
Pr. 1000 15-17-årige	29	27	27	28	26	29	29	26	27	33

Antallet af sager vedrørende ejendomsforbrydelser er faldet ganske markant frem til 2002, men er derefter steget igen, men er fortsat noget lavere end i 1995. Samme udviklingskurve ses for butikstyveri. Tabellen omfatter i øvrigt kun enkelte undergrupper af ejendomsforbrydelser, herunder indbrud, som i perioden er

startspærre i alle nye biler. Siden da er antallet af sager vedrørende biltyverier faldet med 42 pct. Med hensyn til røverisager ses derimod en vækst gennem hele perioden. I 2004 var der næsten dobbelt så mange røverisager med unge som i 1995.

Med hensyn til andre straffelovsovertrædelser er der sket mere end en fordobling i antallet af strafferetlige afgørelser fra 1995 til 2004. Dette beror dog kun i meget ringe grad på overtrædelse af straffelovens bestemmelser om narkotika. Primært skyldes det en vækst i antallet af sager vedrørende forbrydelser mod offentlig myndighed og om falsk forklaring. Førstnævnte angår utvivlsomt primært § 121, fornærmelig tiltale af offentlig myndighed, idet der på dette område er sket mere end en femdobling af antal sager i perioden.

Samlet set er antallet af sager vedrørende straffeloven vokset med 6 pct. fra 1995 til 2004, mens der fra alene 2003 til 2004 er tale om en vækst på 16 pct.

Med hensyn til overtrædelse af særlovene er væksten noget større, nemlig på 44 pct. fra 1995 til 2004 og på 91 pct. fra kun 2003 til 2004. Væksten beror ikke mindst på en kraftig stigning i antallet af sager vedrørende lov om euforiserende stoffer, især de allerseneste år. Dette skal antagelig ses som følge af dels forbuddet med hashklubber (fra 2001) og dels lovændringen fra foråret 2004, som medførte, at besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer nu som hovedregel skal medføre mindst en bødestraf, mens det tidligere typisk medførte en advarsel. Derudover kan en øget politindsats i hashmiljøer også have medvirket til væksten i antallet af sager. På våbenlovsområdet er der derimod ikke flere sager i 2004 end i 1995. Hvilke andre former for lovovertrædelser, der ligger bag stigningen i antallet af særlovssager fra 2003 til 2004, er ikke muligt at sige med sikkerhed, idet stigningen angår særlovsafgørelser, der er klassificeret i restgruppen 'Andre strafferetlige særlove'. Vurderet på baggrund af udviklingen i antallet af sigtelser, hvor der er adgang til mere detaljerede oplysninger om særlovsovertrædelsens art, må det imidlertid antages, at væksten først og fremmest skyldes flere sager efter politivedtægten, idet det primært er for denne form for særlovsovertrædelser, der er sket en vækst fra 2003 til 2004, og denne vækst er tilmed ganske stor (næsten en tredobling). Det vil sige, at en væsentlig del af væksten i de unges strafferetlige afgørelser vedrørende særloven antagelig skyldes sager vedrørende forstyrrelse af den offentlige orden.

2. Unge i alderen 18 til 20 år

For de unge i alderen 18 til 20 år ses et mønster, der i høj grad svarer til de 15-17-åriges. Antallet af strafferetlige afgørelser i forhold til årgangenes størrelse, jf. sidste række i tabel 2, er således nogenlunde stabil i perioden 1995 til 2003, men vokser også – som for de 15-17-årige – fra 2003 til 2004. Denne stigning skyldes alene flere særlovsovertrædelser. I øvrigt skal nævnes, at antallet af unge i aldersgruppen 18-20 år fra 1995 til 2003 er mindsket med 20 pct., hvilket forklarer forskellen mellem udviklingen i de absolutte og de relative tal. Fra 2003 er aldersgruppens størrelse atter i vækst.

I 1995 var niveauet for voldssager noget højere for de 18-20-årige end for de 15-17-årige, men i løbet af perioden nærmer de to aldersgrupper sig hinanden, idet antallet af voldssager for de 18-20-årige er faldet frem

til år 2000 og først derefter steget noget. Især sager vedrørende vold eller trusler mod nogen i offentlig tjeneste (§ 119) er steget en del de seneste år.

Tabel 2. Antallet af strafferetlige afgørelser 1995-2004 for aldersgruppen 18-20 år fordelt efter kriminalitetens art.

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Seksuualforbrydelser i alt	43	31	37	30	38	37	42	41	34	46
heraf voldtægt	4	8	8	5	9	7	6	7	2	4
Vold i alt	916	870	896	838	869	860	1009	979	1155	1226
heraf manddrab	6	3	2	1	4	2	1	1	1	5
Forsøg på manddrab	1	0	0	1	0	1	0	0	1	4
§ 244	618	599	610	565	563	593	660	615	726	780
§ 245	125	109	105	106	95	90	144	147	163	155
§ 246	3	4	4	1	1	5	2	0	4	4
§ 119	85	81	89	91	109	90	115	120	125	153
Ejendomsforbrydelser i alt	5225	4834	4586	4346	4020	3834	3838	3536	3714	3570
heraf indbrudstyveri	831	808	663	603	506	477	488	451	517	476
butikstyveri	1110	1056	1025	990	985	894	811	719	810	883
brugstyveri af bil	500	541	551	514	452	362	403	363	322	243
Røveri	110	117	116	124	105	147	138	160	188	130
Andre straffelovsovertrædelser	288	233	214	246	224	282	285	362	399	476
heraf narkotikaforbrydelser	17	20	16	28	36	35	49	79	71	68
Straffelovsafgørelser i alt	6472	5968	5733	5460	5151	5013	5174	4918	5302	5318
Pr. 1000 18-20-årige	31	30	30	29	28	29	31	29	32	31
Særlove i alt	1390	1145	1073	1123	1074	1137	1232	1199	1442	2390
heraf lov om euf. stoffer	388	353	401	402	476	511	565	559	703	1008
våbenloven	329	305	264	288	219	208	268	243	245	319
I alt	7862	7113	6806	6583	6225	6150	6406	6117	6744	7708
Pr. 1000 18-20-årige	38	35	35	35	34	35	38	37	40	45

På ejendoms kriminalitetsområdet ses en kraftigere faldende tendens for de 18-20-årige end for de 15-17-årige - en reduktion på 32 pct. mod 12 pct. for de 15-17-årige. Denne forskel beror bl.a. på, at både sager vedrørende indbrudstyveri, butikstyveri og biltyveri mindsker ganske betydeligt for de 18-20-årige. Antallet af røverisager varierer noget år for år for de 18-20-årige, men dog med en stigende tendens.

Med hensyn til strafferetlige afgørelser for andre straffelovsovertrædelser er antallet fra omkring år 2001 vokset ganske betydeligt. Dette beror kun i mindre grad på, at der er kommet flere narkotikasager. Som for de 15-17-årige er der også for de 18-20-årige sket en større vækst (en tredobling) i antallet af sager vedrørende forbrydelser mod offentlig myndighed. Dertil kommer en vækst i sager vedrørende penge og bevismateriale.

For så vidt angår afgørelser for særlovsovertrædelser har antallet været forholdsvis konstant i perioden 1995 til 2003. Fra 2003 til 2004 sker der imidlertid en meget kraftig vækst (på 66 pct.). Ca. en tredjedel af væksten skyldes flere sager vedrørende lov om euforiserende stoffer. Sager vedrørende våbenloven bidrager derimod kun i ringe grad til væksten, og generelt er der ikke tale om vækst i antallet af sager på dette område i den tiårige periode. Den øvrige vækst i antal særlovsafgørelser angår - som også tilfældet er for de 15-17-åriges vedkommende - formodentlig først og fremmest politivedtægten, idet stigningen angår lovovertrædelser, der er rubriceret under 'Andre strafferetlige særlove'.

3. Kriminalitet blandt piger og drenge

Som bekendt er kriminalitet mere udbredt blandt drenge end blandt piger. Det ses af tabel 3, at forholdet mellem de 15-17-årige piger og drenges kriminalitet er ca. 1:5, mens det er ca. 1:7 for de 18-20-årige. Forskellen mellem aldersgrupperne skyldes, at andelen af piger med en strafferetlig afgørelse er nogenlunde den samme i de to aldersgrupper, mens andelen af drenge, der registreres for kriminalitet, er større i den ældre end den yngre aldersgruppe.

Tabel 3. Antal strafferetlige afgørelser 1995-2004 pr. 1000 i aldersgrupperne, fordelt efter køn.

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
15-17 år										
Piger	10	9	10	11	11	11	10	9	11	12
Drenge	48	45	42	43	40	46	46	42	43	52
18-20 år										
Piger	9	9	9	9	9	9	9	9	9	10
Drenge	65	61	60	60	58	60	66	63	70	78

Udviklingen i andelen, som har fået en strafferetlig afgørelse, synes at være nogenlunde ensartet for drenge og piger, dog angår væksten i andelen med en strafferetlig afgørelse fra 2003 til 2004 primært drengene.

Det er hyppigt påpeget, at volden blandt piger er stærkt stigende. Her skal derfor ses specifikt på udviklingen i volds kriminalitet blandt drenge og piger.

Tabel 4 viser det *absolutte antal* strafferetlige afgørelser for vold i perioden 1995 til 2004. Som det ses, er der en større forskel mellem drenge og piger på voldsområdet end på kriminalitetsområdet generelt, jf. tabel 3. Det ses endvidere, at der for såvel piger som drenge er et nogenlunde konstant antal voldssager i 90'erne (for de 18-20-årige frem til 2001), men at antallet af voldssager er vokset derefter. Væksten er især markant for de 15-17-årige, og relativt set øger de unge pigers voldssager mest. Det bør dog understreges, at det drejer sig om små absolutte tal – en tilvækst på 60 sager fra 1999 til 2004. For de unge drenge drejer det sig derimod om en tilvækst på 470 sager.

Tabel 4. Antal strafferetlige afgørelser 1995-2004 for vold (§§ 244-246), fordelt efter alder og køn.

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
15-17 år										
Piger	30	27	26	30	35	48	57	70	111	95
Drenge	393	338	332	317	352	543	576	577	649	822
18-20 år										
Piger	36	35	32	27	31	34	50	53	54	80
Drenge	710	677	687	645	628	654	756	709	839	859

4. Sammenfatning

Fra 1995 til 2004 udviser de to aldersgrupper, der her er set på, ret så ensartede udviklingstendenser. Både for de 15-17-årige og de 18-20-årige har andelen med en strafferetlig afgørelse for straffelovsovertrædelser ligget på et forholdsvis konstant niveau i perioden, mens der fra 2003 til 2004 er sket en vækst i afgørelser for særlovsovertrædelser.

På straffelovsområdet er der dog sket nogle forskydninger mellem de forskellige former for kriminalitet, som de unge begår. Berigelsesforbrydelser som indbrud og brugstyveri af bil er relativt set blevet sjældnere, mens voldsforbrydelser og røveri er blevet hyppigere.

Denne forskydning i kriminalitetens art er i nogen grad kunstigt skabt af de straffeskærpelser, der er sket på voldsområdet. Det har således betydning, at vold hyppigere vil fremstå som hovedforbrydelsen i sager, der omfatter flere forhold. Og det er disse hovedforhold, statistikken beretter om. Det er ikke muligt at beregne nøjagtigt, hvor meget dette betyder for statistikken over de unges volds kriminalitet, men generelt set – for alle aldersgrupper – indebærer det, at kriminalstatistikken overvurderer udviklingen i strafferetlige afgørelser for vold fra 1995 til 2004 med godt 10 pct.

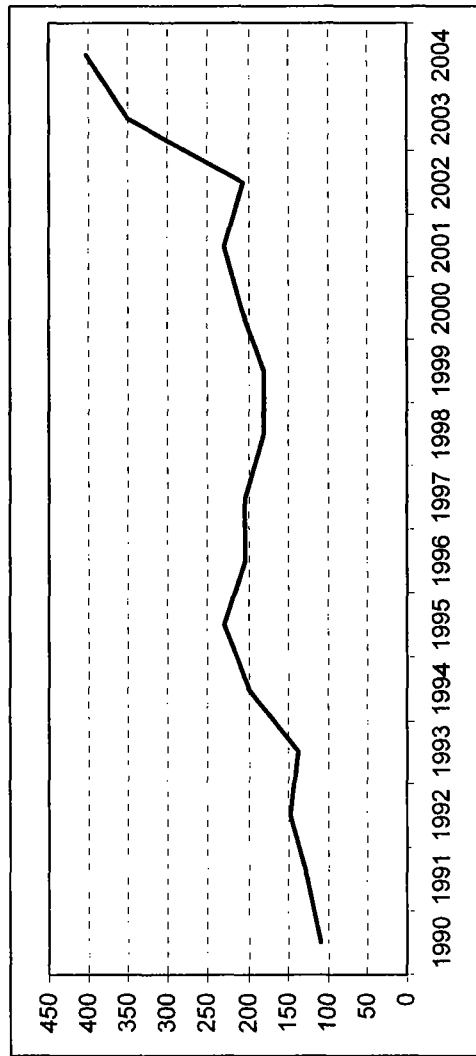
Den vækst, der har været i strafferetlige afgørelser fra 2003 til 2004, skyldes som nævnt primært flere særlovsafgørelser. En del af denne vækst beror antagelig på lovændringer (strafskærpeelse for besiddelse af euforiserende stoffer) og på en øget politiindsats både over for unges besiddelse af stoffer og unges generende adfærd (flere politivedtægtsager). Sidstnævnte kan også tolkes som udslag af en faldende autoritetstro fra de unges side og en stigende intolerance (eller nultolerance) over for en uordentlig adfærd fra myndighedernes side. Tolkningens gyldighed bestyrkes af, at der samtidig er sket en stor stigning i antallet af sager vedrørende vold eller trusler mod nogen i offentlig tjeneste (§ 119) og i sager om fornærmelig tiltale af offentlig myndighed (§ 121).

Det skal endelig bemærkes, at der ikke er stor forskel i kriminalitetsudviklingen for piger og for drenge frem til 2003, men at stigningen fra 2003 til 2004 primært angår drengene. Med hensyn til voldsforbrydelser er der relativt set størst vækst i sager med 15-17-årige pigers, men den samlede vækst i antallet af sager om vold relaterer sig dog til de unge drenge.

Udviklingen i strenge straffe til unge lovovertrædere 1990-2004

Danmarks Statistik har udarbejdet en statistik over udviklingen i ubetingede fængselsstraffe m.v. til unge i alderen 15-17 år. Statistikken viser en meget kraftig vækst, jf. figur 1, som svarer til den figur, Danmarks Statistik har udarbejdet (se www.dst.dk).

Figur 1. Antal ubetingede fængselsstraffe m.v. idømt unge under 18 år 1990-2004.

Figur 1 omfatter – ud over ubetingede fængselsstraffe – også delvis betingede domme, forvaring og ungdomssanktioner (i det følgende: strenge straffe). Forvaring, der er en tidsbestemt straf, idømmes dog yderst sjældent unge lovovertrædere. Ungdomssanktion, der indførtes i 2001, anvendes i stigende grad. I 2004 blev 98 unge idømt en ungdomssanktion. Dette skulle dog ikke i sig selv medføre flere strenge

straffe til unge, idet ungdomssanktionen principielt erstatter ubetingede frihedsstraffe. Det bemærkes, at foranstaltningssdomme ikke er inkluderet i statistikken.

Spørgsmålet er, hvad der har forårsaget den udvikling, der ses af figur 1. Tabel 1 nedenfor viser, hvilken form for kriminalitet, der ligger bag de strenge straffe.

Tabel 1. Antallet af strenge straffe 1990-2004 for aldersgruppen 15-17 år fordelt efter kriminalitetens art.

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Seksuallforbrydelser i alt heraf voldtægt	2	0	4	2	4	0	0	2	3	2	6	4	3	3	3
Voldsforbrydelser i alt heraf vold m. tjenestemand §§ 244-246 trusler	21	33	29	65	117	132	103	95	92	81	93	107	99	139	199
Ejendomsforbrydelser i alt heraf indbrudstyveri andre tyverier brugstyveri af bil røveri	83	91	114	70	76	92	99	103	76	94	107	115	101	191	185
Andre straffelovsovertrædelser heraf narkotikaforbrydelser	1	0	1	0	0	4	1	2	7	2	3	4	2	14	15
Færdelseslovsovertrædelser i alt heraf spirituskørsel	2	2	0	0	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
Særlove i alt heraf lov om euf. stoffer	0	0	0	1	1	2	1	0	3	2	0	0	2	4	0
I alt	109	126	148	138	200	230	204	203	181	181	209	230	207	351	402
Pr. 100.000 15-17-årige	50	58	70	68	103	122	110	115	106	109	127	138	121	199	222

Antallet af strenge straffe for seksualforbrydelser er i hele perioden ganske ringe, og der er ikke tydelige tegn på en vækst.

Antallet af strenge straffe for vold er derimod vokset betydeligt, men der er dog langt fra tale om en jævn tilvækst. Antallet af straffe mere end firedobledes fra 1990 til 1994, men er derefter igen faldet, og først de allerseneste år er der igen sket en vækst, som især er betydelig fra 2003 til 2004.

For så vidt angår ejendomsforbrydelser, har antallet af strenge straffe for indbrudstyverier været faldende, dog med en mindre stigning de sidste år. Det samme gælder for andre tyverier. Straffene for biltyveri blev skærpet i 2002 (l. 380), og skærpelsen indebærer, at der som udgangspunkt skal idømmes korte ubetingede frihedsstraffe for biltyveri, også i førstegangstilfælde. Effekten af strafs-kærpelsen er dog forholdsvis beskeden for de unges vedkommende, hvilket formodentlig skyldes, at der er mulighed for at idømme unge samfundstjeneste i stedet for en ubetinget straf. Den eneste form for ejendomsforbrydelse, hvor der sker en kraftig vækst i antallet af strenge straffe, er røverier. Her er tale om næsten en tidobling i antallet af strenge straffe fra 1990 til 2005.

Med hensyn til andre straffelovsovertrædelser er der også sket en vækst i antallet af strenge straffe, dog med beskudne absolutte tal. Stigningen beror kun i nogen grad på flere domme for narkotikaforbrydelser. De øvrige domme angår primært forbrydelser mod offentlig myndighed m.v.

På særlovsområdet er der kun sjældent idømt strenge straffe, og der er ikke tale om nogen stigning.

Overordnet set viser tabel 1, at væksten i antallet af strenge straffe frem til 1993 var forholdsvis moderat, mens der fra 1993 til 1994 er sket en ganske kraftig vækst – fra 138 til 200 straffe. Denne vækst skyldes først og fremmest en stigning i antallet af strenge straffe for vold. I hvilken grad dette beror på den strafs-kærpelse for vold, der blev gennemført i 1994 (l. 366), er ikke muligt at sige. Strafs-kærpelsen angik gentagen vold og vold mod særligt udsatte grupper.

Fra 1994 til 2002 er der et forholdsvis stabilt niveau i antallet af strenge straffe til unge, men der fra 2002 til 2003 sker en meget kraftig øgning, og igen fra 2003 til 2004 sker der en stigning. Stigningen de seneste år skyldes først og fremmest flere volds- og røveridomme, men også andre områder har bidraget til væksten.

Af sidste række i tabel 1 ses, at der fra 1990 til 2004 er tale om mere end en firedobling i antallet af strenge straffe til unge, når hensyn tages til årgangenes størrelse.

Danmark ratificerede i 1991 FN's børnekonvention, hvilket betyder, at børn under 18 år ikke må afsone en straf i fællesskab med voksne. Da Danmark ikke råder over egentlige ungdomsfængsler, vil de fleste dømt under 18 år afsone deres straf i en anden institution end et fængsel. I henhold til straffuldbyrdslovens § 78, stk. 2, skal unge under 18 år anbringes på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution, "medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus."

Ifølge oplysninger fra Kriminalforsorgen var der i 2005 i gennemsnit dagligt 9,0 unge i alderen 15-17 år, der afsønde straf i et fængsel. I 2004 var tallet på 6,9 og i 2003 på 8,4.

Det bemærkes, at de unge, der idømmes en ungdomssanktion, anbringes i institutioner el.lign. under det sociale system.

JUSTITSMINISTERIETS FORSKNINGSENHED
APRIL 2006

KRIMINALITET BEGÅET AF BØRN UNDER 15 ÅR

Politiets statistikker over børn under den kriminelle lavalder, som pågribes for kriminalitet, har i en række år ikke været offentliggjort, da statistikken antages at være noget usikker og mindre systematisk end den øvrige kriminalstatistik. Eftersom sager mod børn ikke prøves ved domstolene, er det desuden usikkert, hvorvidt de statistikførte børn rent faktisk er skyldige i den kriminalitet, de statistikføres for. Oplysningerne i nedenstående tabel skal derfor anvendes med forsigtighed.

Sager med børn, pågrebet for kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art og år, 1992-2005.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Sædelighedsforbrydelser											29	23	26	37
Vold (§ 244-246)	64	76	54	67	60	63	99	133	163	208	194	241	318	377
Indbrud	526	336	385	256	240	211	182	108	173	165	183	189	243	370
Røveri	25	30	22	22	68	30	39	47	97	75	113	89	114	147
Brandstiftelse											38	40	51	83
Butikstyveri	1194	1374	1285	1261	1344	1271	1490	1550	1734	1310	1073	1198	1695	1339
Brugstyveri	325	252	261	261	203	254	230	217	290	246	317	319	402	348
Andre tyverier											372	373	474	408
Hærværk											271	296	481	517
Øvrige	1074	1038	924	927	763	644	798	784	992	959	253	284	399	436
I alt	3208	3106	2931	2794	2678	2473	2838	2839	3449	2963	2843	3052	4203	4062
Antal 10-14-årige	298752	290752	280521	273930	272987	276633	280579	289167	298751	308866	318443	330248	338321	346028
Pr. 1000 10-14-årige	11	11	10	10	10	9	10	10	12	10	9	9	12	12

Oplysningerne i ovenstående tabel stammer – for så vidt angår årene frem til og med 2001 – fra en statistik, som Justitsministeriets Forskningsenhed har modtaget fra Rigspolitichefen, mens de for årene 2002 til 2005 stammer fra Danmarks Statistik. En test har vist, at der kun

er tale om meget små udsving mellem den statistik, Rigspolitiet har udarbejdet, og den fra Danmarks Statistik. Som det ses af tabellen, opererer Danmarks Statistik med flere kriminalitetskategorier, end tilfældet er i statistikken fra Rigspolitiet.

Vurderet ud fra antallet af sager pr. 1.000 børn i aldersgrupperne 10-14 år (nederste række i tabellen) har der været både op- og nedadgående tendenser i perioden. De to seneste år ligger antallet af sager pr. 1.000 børn forholdsvis højt, men dog ikke højere end i 2000 og heller ikke meget højere end i 1992 og 1993. Der er således ikke tale om en entydig væksttendens i løbet af perioden.

En væsentlig del af sagerne med børn vedrører butikstyveri, og i alle årene har mindst en tredjedel af sagerne angået butikstyveri. I 1996 til 2000 drejede det sig om mere end halvdelen af sagerne.

Antallet af voldssager har ligget nogenlunde stabilt frem til 1998, men er derefter vokset ganske betydeligt – et mønster der svarer til det, der ses for børn i alderen 15-17 år.

Antallet af røverisager har været noget svingende, dog med en tydelig stigende tendens.

På indbrudsområdet er der tale om et ganske stort fald frem til 1999, hvorefter antallet af sager med indbrud stiger noget igen. I slutningen af perioden er der for fortsat – især når hensyn tages til væksten i årgangenes størrelse de seneste år – tale om et noget lavere antal indbrudssager end i begyndelsen af perioden.

For så vidt angår antallet af brugstyverier, der her inkluderer alle former for brugstyveri, har dette været faldende frem til slutningen af 1990'erne, men er de seneste år vokset til et niveau, der nogenlunde svarer til det i 1992.